

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/98/2024
Identifikačné číslo spisu:	8620201869
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8620201869.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne F. D., narodenej X. K. XXXX, N. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanej Všeobecnej úverovej banke, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenej Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3 929,35 € s príslušenstvom a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, vedenom na Okresnom súde Bardejov (pôvodne Okresný súd Svidník) pod sp. zn. SK-5Csp/74/2020, o dovolaní žalovanej proti výroku I. vo vzťahu k zmluvnej podmienke v bode 9.1 zmluvy a výroku III. rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/2/2023 z 9. januára 2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 5Csp/74/2020-203 z 20. mája 2022 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“ alebo „rozsudok okresného súdu“) prvým výrokom zaviazal žalovanú vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 3 929,35 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 929,35 € od 31. decembra 2020 do zaplataenia, druhým výrokom určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1720031720 z 18. októbra 2017 v časti VIII. Výhlásenie klienta, bod 6. je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, tretím výrokom určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1720031720 z 18. októbra 2017 v časti 9. Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta, bod. 9.1 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a štvrtým výrokom priznal žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil právne § 451 ods. 1, 2, § 517 ods. 2, § 53 ods. 1, 3 zákona

č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 215 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie č. 87/1995 Z. z.“).

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že žalobkyňa ako spotrebiteľka uzatvorila s právnym predchodcom žalovanej Consumer Finance Holding, a.s. ako dodávateľom finančných služieb, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1720031720 z 18. októbra 2017 (ďalej aj „zmluva“). Okresný súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) a z) zákona o spotrebiteľských úveroch. V úverovej zmluve je uvedená doba trvania zmluvy 120 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. V úverovej zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN 8,96 %, hoci podľa súhrnných informácií o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2017 bola táto vo výške 8,80 % (spotrebiteľské úvery vo výške viac ako 6 500 € so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov). Zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyhodnotil okresný súd ako bez úrokov a bez poplatkov, pretože v nej absentujú obligatórne náležitosti, a to doba trvania zmluvy, nesprávna výška priemernej RPMN, predpoklady na výpočet RPMN, ako aj výška úrokov v rozpore s dobrými mravmi. Spotrebiteľská zmluva mala charakter formulárovej zmluvy, zo strany žalovanej nebola žalobkyňa nijakým spôsobom upozornená na namietané neprijateľné zmluvné podmienky (ďalej aj „NZP“), ako ani na ich dôsledky. Jej „zmluvná voľnosť“ bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky, ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavovali diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah.

4. K neprijateľnej zmluvnej podmienke uvedenej v časti Výhlásenie klienta, súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/33/2017 z 12. septembra 2017, ktorým rozhodol o rovnakej zmluvnej podmienke vo vzťahu k žalovanej a zaujal názor, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytovaním a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej osobe so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov (aj po zániku zmluvného vzťahu), bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy, so spracúvaním a overovaním osobných údajov u iných osôb podľa uváženia účastníka konania, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou, nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovné zákonom o ochrane osobných údajov požaduje.

5. Poukazujúc za rozhodovacia prax Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove okresný súd časť 9. úverovej zmluvy - Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta, bod 9.1 úverovej zmluvy, vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetné zmluvné dojednanie ustanovovalo, aby žalobkyňa žalovaná za omeškanie okrem zákonných úrokov uložila aj ďalšiu sankciu za omeškanie, ktorú vo formulárovej zmluve nemohla odmietnuť, ak chcela úver získať. Žalobkyňa mala len dve možnosti, buď úver prijať s podmienkami stanovenými obchodníkom, alebo úver neprijať. Na vyjednávanie nemala žiaden priestor. Okresný súd vyhodnotil toto zmluvné ustanovenie ako neurčité, pretože išlo o predtlačný formulár a možno predpokladať, že takúto formulárovú zmluvu uzatvárala žalovaná s každým spotrebiteľom bez ohľadu na osobitosti konkrétneho spotrebiteľského vzťahu, a to napríklad výšku úveru, dobu splácania úveru, či bonitu klienta.

Rozhodnutie odvolacieho súdu

6. O odvolaní žalovanej rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom sp. zn. 9CoCsp/2/2023 z 9. januára 2024 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“ alebo „rozsudok krajského súdu“), ktorým prvým výrokom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III., druhým výrokom zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. tak, že žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol a tretím výrokom nepriznal žiadnej strane právo na náhradu

trov konania.

7. Krajský súd v rámci odvolacieho konania dospel k opačnému záveru ako súd prvej inštancie a ustálil, že preskúmaná zmluva obsahuje obligatórne zákonné náležitosti. Doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov a úroková sadzba bola podľa názoru krajského súdu plne v súlade so zákonom, teda nebola v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd sa ale stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluvná podmienka týkajúca sa spracovania osobných údajov je neprijateľná z dôvodu rozporu s požiadavkami dobrej viery a ochrany právnych záujmov spotrebiteľa. Konštatoval, že všeobecné súdy už viacnásobne judikovali túto zmluvnú podmienku ako neprijateľnú.

8. Odvolací súd potvrdil správnosť záveru súdu prvej inštancie týkajúceho sa zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Stotožnil sa so zistením, že zmluvná pokuta bola dojednaná formuláravo, bez možnosti zo strany spotrebiteľa ju prijať alebo odmietnuť bez vplyvu na zmluvné dojednanie o poskytovaní služieb. Zmluvné ustanovenie nebolo dojednané individuálne, žalobkyňa musela pri uzatváraní zmluvy prijať dojednanie o zmluvnej pokute, nemohla ich vylúčiť. Zároveň poznamenal, že žalovanej by mali byť známe dôvody konštatovania neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky odvolacím súdom, a to z početných jeho rozhodnutí vo veciach žalovanej.

Dovolanie

9. Proti výroku I. rozsudku odvolacieho súdu a to len vo vzťahu k zmluvnej podmienke v bode 9.1 zmluvy (výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie) a proti výroku III. predmetného rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzovala z § 420 písm. f) CSP navrhujúc v napadnutej časti rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

10. Porušenie práva na spravodlivý súdny proces dovolateľka vidí v tom, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, vec nesprávne právne posúdili, keď ustanovenie 9.1 zmluvy označili za neprijateľnú zmluvnú podmienku len z dôvodu, že nešlo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Súdy neaplikovali ustanovenia nariadenia č. 87/1995 Z. z., resp. nepreukázali akýkoľvek rozpor s ustanoveniami tohto nariadenia.

11. Zmluva v bode 9.1 uvádza iba základný výpočet zmluvnej pokuty, pričom vo vzťahu k zmluvnej pokute výslovne odkazuje na platnú právnu úpravu, ktorou je nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré vykonáva aj § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žiadne zákonné ustanovenie nestanovuje povinnosť dojsť k sankcii v prípade spotrebiteľských sporov individuálne a takáto povinnosť by už z podstaty sankcií bola absurdná. Pri posudzovaní, či zmluvná podmienka „spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, ku škode spotrebiteľa“, musia vnútroštátne súdy v prvom rade porovnať príslušnú zmluvnú podmienku so všetkými predpismi vnútroštátneho práva, ktoré by platili, ak by neplatila daná zmluvná podmienka. Žalovaná v prejednávacom prípade plne rešpektovala ustanovenia nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré upravuje podmienky ukladania sankcií v spotrebiteľských sporoch, preto ustanovenie bodu 9.1 zmluvy nemohlo byť označené za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

12. Žalovaná v priebehu odvolacieho konania predložila stanovisko Odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej Banky Slovenska, ako odborného a kompetentného orgánu pre posúdenie sporných zmluvných ustanovení, ktorý posudzoval totožnú zmluvnú podmienku a jej vzťah k úroku z omeškania. Odbor ochrany finančných spotrebiteľov Národnej Banky Slovenska uviedol, že táto zmluvná podmienka a zmluvná podmienka o úroku z omeškania sú v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Toto posúdenie nebolo možné predložiť v konaní pred súdom prvého stupňa, keďže bolo vydané až v priebehu odvolacieho konania, a tak bolo osobitne doručené odvolaciemu súdu.

13. V dovolaní dovolateľka vyslovila názor, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný. Právne závery v ňom uvedené nemožno v napadnutej časti považovať za správne. Spochybnenie správnosti platnej právnej úpravy, na ktorú pri úprave sankcií zmluva výslovne odkazovala predstavuje nesprávny procesný postup znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. K dovolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla dovolanie ako neprípustné odmietnuť, prípadne ako nedôvodné zamietnuť. Uviedla, že žalovaná v dovolaní ani nekonkretizovala, aké konkrétne procesné práva mali byť porušené v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Námitky žalovanej skôr smerujú voči nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci však nezakladá vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP. Uviedla, že žalovaná ako dodávateľ nepredložila v konaní jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontraktačného procesu s dlžníkom. Zmluvná pokuta nielenže nebola individuálne dojednaná, ale aj neproporcionálne, na úkor spotrebiteľa. Zmluvná pokuta bola dohodnutá len pre prípad omeškania dlžníka, nie však aj omeškania v plnení povinnosti veriteľa, čo predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

Posúdenie veci dovolacím súdom

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej odmietne.

16. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

17. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Na týchto záveroch zotrváva aj súčasná rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR.

18. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (viď napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnene uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

19. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

20. V danom prípade z dovolania žalovanej vyplýva, že napáda rozsudok odvolacieho súdu vo výroku I. vo vzťahu k zmluvnej podmienke v bode 9.1 zmluvy a vo výroku III. na základe § 420 písm. f) CSP.

21. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti.

23. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom odvolacom návrhu spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

24. Dovolateľka v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f) CSP odvolaciemu súdu vytýkala nedostatky v právnom posúdení ustanovenia o zmluvnej pokute ako neprijateľnej zmluvnej podmienky a poukázala na dôkaz - stanovisko Odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovensko predložený v odvolacom konaní.

25. Tvrdenie dovolateľky o nesprávnom právnom posúdení zmluvnej pokuty dovolací súd vyhodnotil ako neprípustné, pretože nesprávne právne posúdenie veci (ani keby k nemu naozaj došlo) nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP (R 54/2012 a R 24/2017). Podľa § 432 ods. 1 CSP nesprávnym právnom posúdením možno argumentovať, ak dovolateľ napáda rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 421 CSP. V takom prípade je ale potrebné uviesť právne posúdenie veci, ktoré dovolateľ pokladá za nesprávne a uviesť v čom spočíva nesprávnosť. Takéto atribúty ale dovolanie žalovanej neobsahuje. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

26. Na okraj dovolací súd poznamenáva, že krajský súd sa v bode 25. rozsudku zaoberal zmluvnou pokutou, ktorú vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože nebola dojednaná individuálne, žalobkyňa nemohla preto ovplyvniť dotknuté zmluvné dojednanie. Súd nižších inšancií posudzovali neprijateľnosť dojednávania o zmluvnej pokute jednak podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, jednak v rovine § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

27. Dovolaciemu súdu zostáva len konštatovať, že rozsudok odvolacieho súdu spĺňa kritériá pre odôvodnenie rozhodnutia vyplývajúce z § 393 ods. 2 a 3 CSP a z § 220 ods. 2 a 3 CSP, preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný. Odôvodnenie odvolacieho súdu zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú

presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami, aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Argumentácia odvolacieho súdu je koherentná a jeho rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené aj závery, ku ktorým na ich základe dospel, sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. V danom prípade z odôvodnení rozhodnutí súdov (odvolacieho a prvoinštančného), chápaných v ich organickej (kompletizujúcej) jednote (napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak nemožno považovať za nepresvedčivé.

28. K dôkazu predloženom až v odvolacom konaní, konkrétne k stanovisku Odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej Banky Slovenska z 21. apríla 2023 (l. č. 265), dovolací súd v prvom rade uvádza, že dovolateľka v dovolaní len poukázala, že do odvolacieho konania predložila tento dôkaz bez ďalších tvrdení o tom, akého nesprávneho procesného postupu sa dopustil krajský súd, prípadne akým spôsobom boli postupom odvolacieho súdu porušené jej procesné práva. Vyhýbajúc sa prílišnému formalizmu dovolacieho konania, Najvyšší súd SR preskúmal postup odvolacieho súdu, či vo vzťahu k predloženému dôkazu nedošlo k vade zmätočnosti.

29. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

30. Podľa § 153 ods. 3 CSP ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

31. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

32. Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

33. Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

34. Podľa § 393 ods. 2 CSP v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté. Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté.

35. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu je zrejmé, že dovolateľkou predložené stanovisko pri svojom rozhodovaní nezobral do úvahy, keďže tak v konštatlačnej časti rozsudku, ako aj v časti právnych úvah absentuje reakcia na predloženú listinu. Napriek uvedenému dovolací súd tento postup krajského súdu nevyhodnotil ako porušujúci práva žalovanej na spravodlivý súdny proces, prípadne že by sa jednalo o tzv. opomenutý dôkaz, pretože podľa obsahu súdneho spisu rozsudok súdu prvej inštancie bol doručený žalovanej 1. júna 2022 (l. č. 213 B), vyjadrenie Národnej banky Slovenska so stanoviskom z 21. apríla 2023 žalovaná doručila odvolaciemu súdu v odvolacom konaní ako novotu až po viac ako roku od doručenia rozsudku súdu prvej inštancie, a to dňa 27. júna 2023 (l. č. 263 - 265), teda po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Odvolací súd v tejto veci nepochybil, keď sa uvedeným podaním žalovanej jednak s prihliadnutím na koncentračnú zásadu odvolacieho konania, ako aj na právnu nezáväznosť uvedeného stanoviska, na ktorú v ňom poukázala priamo jeho autorka, Národná banka Slovenska, nezaoberal.

36. Na základe uvedeného Najvyšší súd SR dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. f) CSP.

37. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd SR neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

38. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.